

По обох боках престоло зазіли на чистих місцях два другі Визиди українсько-католицької церкви, а саме Експеленцій Василь Ткач єпископ Підкарпатських русинів та Консантий Богачевський, український єпископ з Філадельфії. Як почесні гості Іменем уряду місти Сіємфорда явилися: мейор міста Йосиф А. Бола, директор поліції Джан Б. Бреннан та капітан Джордж Мек Карті. Як представники українських організацій були присутні на богослужінні: о. Антін Логонич, голова „Провидіння“, Іван Бирюсанін, касієр, А. Цурковський, секретар та Теодор Чемерис, фін. секретар тієїж організації з Філадельфії, а пп. Микола Мурашко як голова і Роман Слободян як фін. секретар Українського Народного Союзу з Джерзі Сіті. Крім цього були ще радні УНС: Іван Гусар і Но Род-

ку, Григорій Євусяк з Джерзі Сіті та члени контрольною комісії Дмитро Касітуда та Антін Пашук з Пенсильванії. Було також багато священників та інших видних громадян з ближчих і дальших околиць.

Загальною говорять, що величавий часом і добром голосів залучений хор з різних наших церков під управою учит. Андрія Гелі з Джерзі Сіті, перевищав сам себе: три сотні молодших і старших людей виступало на званні дошкі на дощині в парку, зараз коло підвищення, накріті парасольками весь час більш як дві години і майже машинально слідували за ударом палочки диригента, бо ледки могли бачити його знаки, або свої ноти. А співали найвеличавіші музичні твори церковних композиторів. Це була справжня жертва співаків і нема досить признання для них, щоб нагородити їхню витревалість та працю. Лише висока ідея могла усіх зібрати разом і додати їм цієї української впертості, що перейшла в приповідку.

Як скінчилася Служба Божя, канадський Владика зложив привіт українсько-католицькому заглові і його Владисі Кир Константинові від католицьких українців Канади в тім важнім відкритті осередка української науки; просив допомогти нашому Владисі утримати це діло і пізній присутніх посилати свої діти до цієї школи, щоби виховати характерних та ідейних провідників українському народові в Америці на релігійному й національному полі.

Тому, що богослуження протягнулося задовго і через те ціла програма свята могла припинитися, а також тому, що через зливний дощ люди порозміщувалися по різних закамарках будинку, Преосв. Кир Константинос рішився не виносити своєї празничної проповіді, а оголосити її друком.

Прийшла кінцева частина богослуження, а це „многочістствіа“. Невтомний головний впродовж свята, Впр. о. Володимир Лотович з Джерзі Сіті, повідомив всіх зібраних, що після обіду, в год. 3.30 відбудеться в концертній залі середньої прилюдної школи в Стемфорді святої академії, на яку запрошують всіх зібраних гостей.

Гості почали розходитися кожний у свій бік: хто на перекуску, хто на святинний обід, хто в гості до стемфордських українців, хто озавити будинок школи. Д-р Ст. Демидчук.

ВАЛОВА Scientia СОВІСЬКОГО

11 **ЗНАННЯ ТО СИЛА** 12 **ЗНАННЯ ТО СИЛА**

Лекції

з ділянками:
психології
філософії
соціології
літератури

мов:
німецької
французької
англійської

4—5 ЗОЛ. МІСЯЧНО.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 22. ВЕРЕСНЯ 1933.
СЕСТРА СЕВЕРІНА Ч. С. В. В.

Вражіння з подорожі до Америки.

В неділю вибираюся до церкви. Далека дорога з однієї дільниці на другу, минаю багато церков інших націй, але не жалую часу, хочу побачити більший гурток емігрантів, хочу їм привітатися. Церква в порівнянні з іншими церквами біда, але чиста. Застала тиху Службу Божу. Співали діти, хлопці і дівчата, яких учать С. С. Василіяни. Сілаю в лавку. Чую, як одні другим передають: „та сестра прийшла з краю“. У слові „різний край“ є спільна тепла, стільки любови, що, хто його не чує на власні вуха, хто не чує, як те слово „Різний край“ ранить і нестать душі, той не всміє цього зрозуміти.

Співали мінаний хор на чотири голоси. Хор добре зіспіваний, гарні голоси, тільки співати, що ті діти не говорять у хаті по українськи — боля не всі.

Мені мавнула гадка лишитися між ними і зчити їх по українськи. Оповідати їм історію про рідну країну, про їхніх батьків, про вишні садочки, про біленькі хати, де на приспях, в неділю відпочивають, сплять в жінками, як дівчата і хлопці гуляють на вигоні свої нитомі танці, як їх мальовничі візги мерехтять у промінні лозозачого сонця, як їхні цівки дуляють по селі. Все розказав їм, щоб розбудити в них любов і пошану до рідного.

Старший брат показав мені коло церкви велику кімнату, де відбуваються аматорські виступи, концерти й засідання. Це осередок національного й культурного життя. Поговорили а з ладним, попрощали їх та обіцяла, що може ще поїду до них впродовж.

З Нью-Йорку виїхала до Філадельфії. Тут заїхала до монастиря наших сестер, що мають величезне поле до праці: Сиротиниць і школи. Функція

За що їх цькують?!

Русофільська пакхалія на Закарпатті.

Чеська україножерна газета „Подкарпатски Гласи“ в числі а 10. п. м., а за нею ославлений чорносотенний орган у московській мові „Карпаторускій Голос“ підняли великий крик через те, що директор ужгородської гімназії Алісевич і проф. Бирчак дістали від Т-ва „Учительська Громада“ у Львові й видання, де при адресі зазначене „Підкарпатська Україна“ замість „Підкарпатська Русь“. Цей факт видався чеським русофілам чимсь таким сензаційним і каригідним, що вони аж помістили репродукцію адреси, визнаючи кого слід до репресій супроти цих двох педагогів.

Як сказано — за чехами зі скаженою злобою, на яку тільки здібні перевертні типу Бачинського й Фенцака, засліплені під впливом московських емігрантів „общерусскою“ ідеєю, прилучилися до нагинки редакторів зі згаданої „карпаторускої“ рептилки, якої видавничі фонди окутані підозрілим серпанком таємниці.

Спитаєте — коли вже є яка провинка в уживанні назви „Підк. Україна“, то при чому тут адресати? Адже вони не мають ніякого впливу на тих, що до них висилають листи.

Ми вже писали про цей шум, що його зняли доморослі русофіли на Закарпатті разом з московськими емігрантами з приводу виступу під українським прапором закарпатських пластуна на останньому зїзді скавту в Будапешті 20. м. м. Козирем послужили „карпаторуссам“ листівки з мапою етнографічних українських земель, листівки, які пластуни поширювали на згаданому зїзді. „Карпаторускій Голос“ захлистується від крику (зрада! поліція!), хотів конче, аби чехослов. влада пласт розв'язала, а проти нібито винних пішла на репресії.

Взагалі цей шоденник поклав собі за завдання боротьбу з українством, з рідною мовою населення, насаджуючи всіми силами московщину і поширюючи погромницькі настрої за зрадами давного чорносотенства. Ось наголовоки статтей із одного тільки числа, з 13. п. м. Переводниця: „Честний рускій чедавек українську ринду (?) на свою грудь не положит“, відак „Українці і маляри“, „Сиротиниць? Худобини? Ізі українці?“, „Дир. Алісевич і проф. Бирчак живут на „Підкарпатській Україні“, „Вопрос о вооружені в Шк. Отделе, нам украинец не нужен!“ і фейлетон „Рускій зарод — рускій алик“, звернений проти української мови. Ось любішчистична китиця з одного дня. Хіба досить слини, за 24 години виплювали на все рідне ці нещадні малярони, а тепер фанатичні визнають „єдинства рускаво народа“. Та це односторонній знак, що народницька ідея росте і хришчає на Закарпатті і

що недалекий уже час, коли вона амеє а публичній арені пропагаторів чужої мови і культури, що вислуджуються посторонними чинниками. Прийде мабуть і такий час, коли також русофільства, арозуміють його скриті інтенції і перестануть підтримувати цю злобу в русофільській маляронській інтелігенції.

До речі: загальновідомі малярони намагались у згаданому числі „К. Голос“ — аказати на українців як на тих, що ними опікуються маляри. Як докази подають вони те, що після розвалу Австро-Угорщини вони організували „Руську країну“ і ввели там українську мову (очевидно — бо тоді ще не було московських емігрантів, що принесли з собою ідею „єдинства і літературного язика“), що колись в Будапешті появлявся журнал „Україна“ і малярський мові і що тепер міністерський радник з Будапешту прислав своєму швагрові на Закарпатті листівку ужгородського українського виробу. Ось — мовляв — за мим є маляр! — Тактика вітаючого злодія.

В. Север.

Хто хоче навчитися добрій українській літературній мові, хто хоче пізнати історію своєї мови, хто хоче дізнатися, як де говорять український народ, ТОРНИ СІТЬ ПЕРЕДПЛАТИТИ

Науково-популярний місячник „РІДНА МОВА“

присвячений всебічному вивченню УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ. Головний Редактор і Видавець проф. д-р ІВАН ОГІНЬКО. ПЕРЕДПЛАТА: 6 зол. річно, 3 зол. піврічно, 1.50 чвертірічно. За границею 1 амер. долар. Кошти чекують П. К. О. число 27110. — Адреса Редакції в Альмідестраді, Warszawa, Stalowa 25 m. 10.

Нові передплатники одержують журнал еліт. і. чин.

Перед нарадами Малої Антанти.

БУКАРЕШТ, 20. 9. ПАТ. Преса підкреслює значіння недалекого засідання Малої Антанти в Сінаї. „Адверул“ здогадується, що за конференції уконститується остаточний економічний комітет Малої Антанти згідно а рішення з Празі. На денному порядку аналізується так міжнародні справи, перш усього розробляється співпраці середньої Європи. Приїзду Бенети очікується в суботу рано.

сама, як у наших долинах, тільки зема землі левади з запашними цвітами. — Вербочко кучерява, звідки ти тут взялася? Може сідла тебе рува емігранта, що тужив за оксамитним землеманом і тихцем підливав тебе сльозами, що проливав за стареньким батьком і неплемком? Вербочко тобі тут не до лица! Кількаповерхові будівлі асфальтові дороги, а серед того верба.

Коби ті мурі й верба зміла промовати, вони сказали би багато про тих, що своїми руками адвигали будівлі, рівняли шляхи, а ліви про них ніхто не знав.

Іване беа роду, Іване беа долі.
Куди не ходив ти, чого не видав?
У спеку і стужу, у зілі і в долі
Ти гинув, а славу сусід добрий знав.

Оглядала школи, пансіони. Молодь там єма, як у нас. Рада тому, що хтось чужий аришов до класи й наука перерветься на кілька хвилин. В коній школі навчилася одна або дві вчительки, з якими можна було розмовляти по німецьки. Від них навчилася а одного: ніколи нікому не дати відчутти браку часу. Своєю привітністю вони мусять притягати чужинців. Добода рухів і елегантності мене захоплювала. Духова культура стоїть у нас на ціле небо змисла, але перед їхньою технікою мусимо кланити голами.

Притягала мене а американські молоді, сиринувала П в нашою і на похвалу нашим муром безсторонньо принайти, що якби наша молоді мала такі обставини, як американська, то Україна зайняла би перше місце в культурному світі. Яке бідне живіння наших шкіл у порівнянні з американськими! А пренія наш діти на пера більше знавня єдиничними середню школу, а американська ая другому році університету! В кожному році а перається до краю оптимістично настроєна до нашої молоді і спалає собі на них палючий бачуєність!

(Докінчена зб.)

Галицька болячка.

VI.

Наклепи та крутіства „Землі і Волі“. — Дешо про протекторів довоєнного москвофільства.

В 36 ч. „Землі і Волі“ у статті „Методи з 1914 р.“ закидають мені, що я в п'ятій статті „Галицька болячка“ починаю припорошувати до москвофільського руху в Галичині „ту саму методу доноса і провокації, якої уживали широко всі українські газети і провідники їх партій 19 літ тому назад“ та що я вказую „своїм грязним лаячем влади“ на свого противника, щоб її переконати, що це „її противник“. У своїй статті я нічого не згадую про якусьбуда „владу“, як це мені існує „З. і В.“, а тільки цитую слова з передовниці „З. і В.“, в якій туманно говориться про селянство на Радянщині, що воно „мимо нижчого степеня культури і цивілізації“, „несе цілому світові нові ідеали і нові форми людського співжиття“. Коли селянство на Радянщині є на нижчому степені культури і цивілізації та примусене працювати в колхозах і совхозах, то воно не може виробити таких ідеалів та форм, які відповідали б для тих громадянств, що його перевищують і культурою і цивілізацією та мають повну свободу розвитку суспільно-економічних форм. Однак редактори „З. і В.“, пишучи туманно про ідеали і нові форми, які нібито несе світові радянське селянство, знали добре, що це голодуюче й вмираюче селянство не може нічого дати світові. Але в них є засада хвалити цей стан, проти якого виступає український національний табор; тому що останній осуджує тепер гостро та справедливо невідрадне положення селянства на Радянщині, редактори „Землі і Волі“ давали писати про „ідеали й нові форми людського співжиття“, які несе світові закріпощене в колхозах і совхозах радянське селянство; всеж таки тими туманними фразами можна декому приподобатися, а як не вдасться це, то їх відпекатися. А втім вихвалити відносини в суцільській державі можна тепер зовсім безпечно, бо ж існує пакт неагресії.

Ще в статті „Галицьке москвофільство і Галергоф“ („Діло“, ч. 201) писав я, що політичні чинники можуть використовувати існуючі національні почування та піддержувати цю або ту політичну орієнтацію одиниць, хоча самі не можуть витворити такої ідеології, яка їм це подобає, на першому-ліпшому ґрунті. Тому, що редактори „З. і В.“ закидають мені, що я не показав, які були старі протектори галицького москвофільства, мушу це тепер зробити. Не шукаючи багато, в історичних джерелах, можна знайти матеріал, який свідчить, що ніхто інший, а тільки верхівка галицького москвофільства все шукала підтримки в чужих сторонніх чинниках та в чужій владі. Ось у зібраних д-ром І. Свенцицьким та виданих „Галицько-Руською Матицею“ „Матеріалах по історії возродження Карпатской Руси“ (ч. II, Львів 1909, ст. 51—104) маємо листи москвофільських діячів і товариств до російських урядових чинників і товариств з проханням підмоги та подяками за неї. Справою грошевої підмоги з Росії для москвофільської верхівки в Галичині займається також Ф. Савченко в розвідці „Справа про шорівну, таємну субсидію львівському „Слову“ (1875—1881). (Записки Наук. Т-ва ім. Шевченка, СІ, Львів 1929, ст. 391—404), опертій на автентичних документах таємної частини ІІІ відділу бувшої царської канцелярії. Врешті цікавий матеріал містить видане перед десяти роками листування оберпрокурора російського Синоду в Петрограді Константина Победоносцева (І. К. П. Победоносцев и его корреспонденты“, т. I, Москва—Петроград 1923). Маємо там (ст. 309) „конфіденціальне“ письмо Победоносцева до директора „хозяйственного управления“ з 2 березня 1883 р. такого змісту: „Минулого февраля в 13 день государь император, по всеподданнейшему докладу моему, всеимпериальнейше соизволил: из показанных в смете св. синода сумм 2 т. руб., на известное его величеству употребление, выдать, через меня, писану в негласное пособие русскому священнику о. Ивану Наумовичу, проживающему в Австрийской империи, в Галиции. По сему поручаю Вам означенную тысячу рублей доставить ко мне, для негласной отсылки по назначению“. Далі (ст. 331) лист протопієра Михайла Раєвського при російській амбасаді у Відні з 11 квітня 1883 з посвідкою Адольфа Добрянського, що одержав 15 тисяч гульденів від Раєвського; про Наумовича пише Раєвський, що він „приїде сам в Вену за получением денег“. А в листі Победоносцева з Петрограда 6 квітня 1883 (ст. 500) читаємо: „К нынешнему дню приехали 10 депутатов из Галиции. о. Наумович с товарищами, с ними два студента и один простой крестьянин“. Вкінці у листі до царя з 23 жовтня 1885 в. згадує Победоносцев про одер-

жане ним „письмо свящ. Наумовича: в нем выражается поистине отчаянный вопль русского населения в Галиции, о безмеходном положении их в борьбе с польским правительством, которому передала их Австрия“. Переслідування уніятської церкви в Галичині в часі російської окупації обговорює М. Корнилович (Плян) „возрождения галицких униатов“ у 1914—1915 рр., „Україна“, Київ 1925, кн. XII, ст. 134—152).

Подаючи це до відома громадянства, мушу підчеркнути, що протектори галицького москвофільства мали в грошевих справах до діла з його верхівкою, про що нижі, розуміється, не знали.

Коли я збирався до писання статей про галицьке москвофільство, то думав причинитися до з'ясування тієї пририни, яка існує між українським націоналізмом та москвофільським табором у Галичині; тепер бачу, як мало до цього є доброї волі у тієї частини москвофільської верхівки, що гуртується біля „Землі і Волі“; своїми наклепами і примусами вона мене порушити деякі неприємні для москвофільського гуртка факти.

Однак українському національному таборові не треба звертати уваги на наклепи й провокації теперішньої москвофільської верхівки, а тільки треба освідомлювати нечисленних їх уже прихильників серед галицького селянства, щоб вони згодом не зденационалізувалися. В цій освідомлюючій праці національно свідомого громадянства серед своїх заблудлих братів не повинно бути розбіжностей між поодинокими українськими національними партіями та ідеологічними групами. Однак з прикриттю мушу ствердити, що справою приєднання могоканив галицького москвофільства для української національної ідеї не занялася жодна наша преса; досі на мої статті в „Ділі“ відгукнулися тільки „Наш Прапор“ (ч. 73) і „Хабаробський Шлях“ (ч. 18).

Д-р М. Андрусяк.

Вертають до приватних підприємств.

Радянський уряд почав пролавати корови по низькій ціні поміж селян, щоб захопити їх до видатнішої господарки. Корови стануть приватною власністю покупців. В той спосіб уряд завертає тепер з дороги безоглядної колективізації і підпомагає приватний спосіб господарки, хоч і в рамках колективних господарств. Робить це тому, бо як перше зарядив колективізацію господарської худоби, селяни вирізали товар, наслідком чого не було чим обробляти господарств. Тепер уже можна буде мати свою худобу на колективних. Вільно також буде мати свої городи, а за них планувати худобу, свині й кури.

Фашистівський бльок чотирьох держав.

БУКАРЕШТ, 20. 9. ПАТ. Часопис „Курентуль“ повідомляє з Парижа, що уряди французький та англійський довідалися про тайні переговори між Італією, Австрією й Німеччиною під патронатом Муссоліні. Переговори мають за мету створити фашистівський бльок трьох держав, що мало би статися після введення фашистівського ладу в Австрії. За ціну того бльоку Німеччина мала би ширитися думки про „аншлюс“. Справу, що викликала в європейських політичних колах живе порушення, мають нібито обмірковувати в часі французько-англійських нарад та на конференції Малої Антанти в Сіная.

Болівійсько-парагвайська війна.

Англія, яку розпочали уряди Аргентини, Бразилії й Чилі задля розв'язки збройного конфлікту між Болівією і Парагваем, не адержала Болівії від нового наступу в Чакі Борілі. На основі інформації з боєвища болівійська армія заатакувала парагвайські позиції на фронті 180 км., вживаючи перший раз трилітний газів. Хоча болівійські війська чисельно переважали, парагвайці відбили їх з поважними для них втратами.

З'їзд трьох королів.

Французька преса дивується з югославських джерел, що в з'їзді в Сіная 25. ц. м. візьме участь крім короля Югославії Олександра і Румунії Карла також болгарський король Борис. Три королі мають обговорити можливість зближення своїх держав. До їхніх розмов, що будуть нести одночасно з конференцією міністрів зовнішніх справ Малої Антанти, югославські політичні кола подивляються велику заду.

**НЕДОСЯЖНЕ
ВІСТРА
ДО ГОЛЕННЯ**

Гол. склад: Краків, Вісільна 6, дрогерія.

Політичні стрічі.

На думку варшавських політичних колів німца латвійського шефа генерального штабу ген. Гартманіса в Зазішниках розпочала низку стріч на зазішницькому терені у марш. Пілсудського. Не тільки польська, але й закордонна преса містить замітки і адогали на цю тему. Між іншим льондонський „Дейлі Геральд“ приносить вістку, що пригтовлюється стріча марш. Пілсудського зі Сталіном. Місце стрічі ще не устійрело. Здогадуються, що буде ним Ісмянець Польський або мале містечко Орніл аз Збручем, кули марш. Пілсудський мав би виїхати самоходом.

Відкидають старий завіт.

БЕРЛІН, 20. 9. ПАТ. Президент швейцарської референції наказав, щоб без огляду на майбутні зміни навчання старого завіту в школах счеркнути негайно з програм текст про жертву Ісаака тому, що виявлені в ній поняття про Бога незгідні з німецьким характером.

Вербують до літаків.

БЕРЛІН, 20. 9. ПАТ. Німецький летунський союз, що гуртує всі летунські організації в Німеччині розпочав велику пропаганду й вербунову кампанію. Пруський міністр внутрішніх справ Герінг припоручив усім державним і комунальним урядам давати найкращішу допомогу летунському союзові в часі його вербунової акції.

А тепер КРЕМУ або ОЛИКУ

Польський продукт фабрики FIEBICO A. C. в Познані

Неспокій на Кубі.

ГАВАНА, 20. 9. ПАТ. Військові відділи, наслані проти повстанців провінції Камагей, опанували ратуш в Мороні без проливу крові. Місцеву поліцію, яка перейшла до повстанців розброєно.

ГАВАНА, 20. 9. ПАТ. Президент Сан Мартін заявив, що аголосои димісію на руки представників партій, які його піддержують. Остаточне рішення ухвалений під становили партії.

ГАВАНА, 20. 9. ПАТ. 600 студентів, воєнків і робітників із 12 скорострілами оточили біля Занасу 500 повстанців під проводом майора Гернандеса. Повстанці піддалися без бою.

По широкому світі.

— В Нью Йорку застрайкувало 15.000 робітників, що належать до сьняднату мулярів, домагаючись крім підвишки оплат 8-денного тижня праці при 6 годинах праці денно.

— В Шингао розпочався процес проти 17 директорів світової нафтової фірми „Стандерд Ойл Компані“ за зловживання на 5 мільонів доларів.

— Віденська поліція викрила централу тітлерівської організації на Австрію. На основі лийденого списку арештовано багату осіб.

— Катарську провінцію Шегуан навістив сильний землетрус, що знищив багато міст і сіл. В одній земній ціпінні згинуло 5.000 осіб.

СРСР. Готовиться до війни.

Льондонський „Морнінг Пост“ з кореспонденції з Хабаровська повідомляє, що більшовицька влада будує велику надморську базу недалеко Владивостока. Робота йде в найбільшій тайні.

**УКРАЇНЦІ!
КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ,
ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ
ПРЕСІ**

Процес за вбивство Голувка.

Вражіння з першого дня розправи.

Самбір, 19. IX. 1933.

Зже на два дні перед початком розправи проти підсудного Олександра Бунія і тов. перед судом присяганих у Самборі, що починається саме нині, у вівторок 19 вересня ц. р., пусті вулиці сонливого Самбора зарізані від приїжджих чужинців, а цікавість самб. громадян виспадає їх теж на вулиці; люди не заважаючи на дошкульний дощ, що добирається до костей, заглядають хідники. Ця метушня в Самборі та по-ява шораз то нових фіяків з умундурованою та неумундурованою поліцією, які наладжають із залізничного двірця, надає містові ще більше нервовості. Словом, ціле місто живе лише спідками та здогадами. На процес оголосило свій приїзд уже 30 журналістів від польської преси, з Варшави, Кракова та Львова, між ними теж 4-ох кореспондентів закордонної преси, які постійно перебувають у Варшаві, не вчисліючи туди 5 представників від української преси. Ледачі по довгих трьохгодинних коровадах дістали ми поименну карту вступу на розправу та й то лише завдяки інтервенції обор. д-ра І. Рогуцького. Якби не інтервенція, „Діло“ залишилось би без кореспондента. Зате обсерваторів зпоміж зацікавленої публіки добре пересібно через сито, бо видано для публіки яких 120 поименних білетів, між ними ледви 5-ом українцям. Тому велика сая розправ самбірського окружного суду передполуднем першого дня розправи світила ще пустою, бо навіть тим пасивцям, які дістали карту вступу, не пошастило мабуть перелізти через густу сітку поліційних кордонів, які перевіряють аж тричі вашу карту вступу. В кожному випадку на салі надходять ледви яких 80 осіб враз з представниками преси та 14-ма суддями присяганими. Навіть рідні всіх трьох підсудних не видати на салі. Покищо сидить тут вийко підсудного О. Бунія.

На лавках журналістів сидять представники української преси зі Львова, а саме: „Діло“, „Нового Часу“, „Громадського Голосу“ та „Нашого Канча“ і зі Самбора „Підкарпатських Вісників“. Побічних засіло покищо 10-ох польських журналістів, а саме: з „Газети Поранної“, „Кур'єра Львівського“, „Веку Нового“ і „Експресу Вечорного“ зі Львова, представники П. А. Т-а та агенції „Всхуд“, представник „Ляост. Кур'єра“ з Кракова, решта з Варшави. Представники закордонної преси та решта польських журналістів ще не надіхали, бо деякі сидять ще при сенсацийним процесі в Сяноці.

Точно в годині 9.10 увели на салю трьох підсудних, а саме: молоденького Олександра Бунія, років 20, шатина, середнього росту, ще з дитячим виглядом, у гранатовім, уже вилинятим убранні; Миколу Мотіку, років 21, високого бабонина, закутаного в яскравий дощевик, зі сміливим поглядом та затиснутими устами і нарешті підсудного Романа Барановського, го-товну фігуру в цьому сенсацийному процесі. Барановський середнього росту, в чорному убранні, виголений.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

Вчора з технічних причин подали ми тільки коротко зізнання обвинувачених. Сьогодні додаємо їх докладніше та обширніше. Після відчитання акту обвинувачення зарядя провідник трибуналу півгодинну перерву.

ЗІЗНАННЯ ПІДС. ОЛЕКСАНДРА БУНІЯ.

Після перерви вводять на салю першого підсудного Олександра Бунія. На питання предсідника відповідає, що до вийни не почувався, а до вийни признається. Оповідає що в Трускавці перебував у вуйка і тут належав до „Пласту“. По розв'язанні „Пласту“, де записався з пок. Василем Біласом та підс. М. Мотикою, за їхньою намовою вступив з кінцем 1930 р. або на весну 1931 р. до ОУН. Після зложення присяги на револьвер на вірність Україні, не брав участі у сходинах своєї п'ятки, бо від літа 1931 р. був дверником у пансіоні СС. Службениць у Трускавці. На питання вийсноє, що до п'ятки ОУН в Трускавці належали: пок. Василь Білас, Володимир Білас, пок. Дмитро Данилишин, підс. М. Мотика та він сам. В літі 1931 р. до приїзді пок. Т. Голувка до пансіону, М. Мотика, зустрінувшись із підсудним на дорозі, спитав його, які літники мешкають у пансіоні. Підсудний показав, що мешкають кращі літники, а між ними посол Т. Голувко. Підсудний не знав, чи то був посол польський чи український і додав: „може би з ним (Голувком) щось зробити“. На питання предсідника вийсноє, що не помагає

собі, чи теж не сказав слів: „треба би щось йому зробити“. По трьох тижнях зустрівся з підсудним пок. Василь Білас і теж спитав, чи в пансіоні мешкає Т. Голувко та де точно займає кімнату. Підсудний відповів, що мешкає на першому поверсі та що вже незадовго відіде. Пок. В. Білас зустрівся вдруге підсудного в передполуднем в дні вийства пок. Голувка, себто 29. серпня 1931 р. біля кооперативи „Здоров'я“, спитав підсудного знову, як в дійсності називається посол Голувко і на яким поверсі мешкає. Підс. Буній відповів, що на 1-ім поверсі під ч. 3, тоді пок. В. Білас заявив, що він дістав від організації ОУН приказ вбити пос. Т. Голувка. Станеться це в год. 8-йй вечором і підсуд. Буній має ждати на нього. На питання предсідника підс. Буній каже, що командантом уважав пок. В. Біласа та підс. М. Мотіку. Заявляє, що розмовляючи з В. Біласом про Голувка, не думав, щоби йому щось злого мали зробити. Але довідавшись про приказ від організації ОУН вбити посла Голувка, рішив цьому перешкодити.

ХТО УБИВ ПОС. ГОЛУВКА?!

Критичного дня, 29. серпня 1931 р. біля год. 8 веч. дістав доручення від наставниці пансіону віднести до поблиської віллі „Саріус“ печиво. Вийшовши з печивом з пансіону, зустрів під брамою пансіону пок. В. Біласа, а оподалік 10 до 12 кроків під смереками його товариша, загорненого у плащ. На питання Біласа, чи є пос. Т. Голувко в помешканні пансіону, підс. відповів, що нема, хоч носив йому цього вечора вечеру, а опісля компот і бачив пок. Голувка вже в ліжку. Вертаючися по 10—15 хвилинах з віллі „Саріус“ зустрів ще раз пок. В. Біласа, а оподалік вишого від нього товариша під смереками паркану пансіону СС. Службениць і тоді на питання В. Біласа, чи пос. Т. Голувко є в своїм мешканні, відповів, що є, тому, що в помешканні пок. Т. Голувка видно було світло від двірця. На приказ В. Біласа підс. Буній пішов до кухні і тут засів до вечері. За 10—15 хвилин задунали стріли, а до кухні вбігла служниця Павля і заявила, що пос. Т. Голувко вбитий. Підсудний негайно вибіг на коридор і на доручення літників побіг за лікарем. Втікаючих убийників не бачив. По повороті з лікарем лише хвилину залишився в помешканні пок. Голувка, а опісля спиновав людей на коридорі, які бігли до кімнати пок. Голувка. Лікар ствердив смерть пок. Т. Голувка. За 3 години після вбивства арештовано підсудного, а на другий день теж пок. В. Біласа. І тоді цей, лежачи на ліжку в громадським арешті, оповів у подробицях про вбивство пок. Голувка. Саме по виході підс. Бунія до кухні, пок. В. Білас з товаришем тихенько по сходах підійшли до кімнати, де мешкав пок. Голувко, нікого не зустрічаючи на сходах, а тут застукавши ввійшли до помешкання. Перший увійшов В. Білас, а за ним його товариш, замкнули двері, дали яких 6 стрілів до пок. Голувка, що лежав у ліжку і негайно втікли. Підс. Буній заявляє, що не пізнав у товариші В. Біласа пок. Д. Данилишина.

Справники вбивства, давши декілька стрілів до посла Т. Голувка, який скривився з болю, вибігли з кімнати і збігли сходами на вулицю. Вбивники втікали вул. Стебницькою, а при її кінці розділились і побігли полями до дому. В. Білас мешкав біля залізничної стації, а його товариш — мабуть пок. Дмитро Данилишин, чого напевно не знає, побіг полем „Накінець“ теж до хати своїх батьків. На питання предсідника заявляє, що першим вбивником пок. посла Т. Голувка був Василь Білас, а другим мабуть Дмитро Данилишин. До такого висновку прийшов підс. Буній по розмовах з пок. В. Біласом підчас його першого арештування негайно по вбивстві та по розмовах уже по виході підс. Бунія з арешту. В годину по вбивстві пок. В. Білас прийшов до кооперативи „Здоров'я“ та звідтіля стежив, що діється в кімнаті пок. Т. Голувка.

На питання предсідника вийсноє підс. Буній, що до двох місяців по вбивстві прийшов до хати В. Біласа і цей витягнув тоді з кишені револьвер марки „Ф. Н.“ — калібру 6.75 кажучи, що з того револьвера вбито пок. Голувка. (Тут предсідник витягає з пачки два револьвери і питає підсудного: „Тим убито пос. Голувка?“ Підс. Буній: Мабуть тим (оголодаючи револьвери і показуючи на револьвер марки „Ф. Н.“ — 109.603), бо його бачив у пок. В. Біласа і на ручці револьверу була цевеличка „риса“. Далі підс. Буній каже, що з розмови з В. Біласом довідався, що пок. Т. Голувко був ініціатором „пацифі-

кації“ і тому його вбито. Приказ вбити пос. Т. Голувка дістав пок. В. Білас „згора“ — саме з Трускавця, себто від М. Гнатова (який по вийстві втік за кордон і там перебуває до нині).

Предс.: Чи ви говорили з пок. Голувком, коли відлізав з пансіону?

Підс. Буній: Так! Один день скоріше. Посол Голувко мав вийхати 31. серпня 1931 р. але вже на два дні перед вийздом просив переказати наставниці, щоби виставила рахунок, бо відлізав день скоріше, себто 30. серпня 1931 р.

Суддя Курпівський: Чи підс. Я. Барановський належав до вашої п'ятки?

Підс. Буній: Ні!

Предс.: Чи Мотика питав давніше про особу, які мешкають у пансіоні?

Підсудний: При зустрічі зі мною завжди питався, хто мешкає в пансіоні.

Предс.: Чи Василь Білас питався про розклад меблів у помешканні посла Голувка?

Підсуд. Буній: Ні!

Мих. Гнатова не знав, лише 4-ох членів своєї „п'ятки“, а саме Вас. Біласа, Володимира Біласа, Дмитра Данилишина, підс. Миколу Мотіку. Справді в 1930 р. В. Білас вказав підсудному на М. Гнатова кажучи, що це їхній командант. Чи пок. В. Білас з товаришем мали спільників — не знає. На питання предсідника заявляє, що по вбивстві жаль було йому Голувка як людини, але як дисциплінований член УВО чи пак ОУН виконував сліпо прикази. Вкінці каже, що в їхній „п'ятці“ було суверенітє між пок. В. Біласом і підс. М. Мотикою, бо цей як організатор їхньої „п'ятки“ та гімназійний ученик, хотів бути командантом.

Предс.: Чи можете описати особу товариша В. Біласа, цього другого вбивника?

Підсуд. Буній: Ні! Тоді падав дощ і на зорі було дуже темно. Дотого цей товариш спав оподалік В. Біласа під смереками біля паркану, загорнений у плащ, але вищий від В. Біласа.

Предс.: Чи ви переконані, що другим убивником був Дмитро Данилишин?

Підсуд. Буній: Так!

Опісля прокуратор ставить низку питань підсуд. Бунія і цей відповідає, що про посла Т. Голувка розмовляв перед убивством з В. Біласом лише двічі. Вечором розносив лікуванці вечері.

Прокуратор: Чому не почуваетесь до вийни, хоч приїждаетесь до вийнчу?

Підс. Буній: Я спершу навіть не думав, що вони дійсно задумують убити посла Голувка.

На питання обор. д-ра Шухевича каже, що присягу складав на вірність Україні і тоді про вийну з поляками не було ніякої згадки. На питання обор. д-ра С. Шухевича відповідає, що метою ОУН є визволити Україну, живляючи тих засобів, які в дану хвилину є найдогідніші, а до ОУН вступив тому, бо там гуртується молодь.

Обор. д-р Шухевич: Як далеко був віддаєний товариш В. Біласа від нього?

Підсуд.: Якних 10 метрів.

Тоді обор. д-р Шухевич стверджує, що пок. Д. Данилишин, вже по своїм арештуванні ніколи не складав зізнань на поліції і тому на думку оборонця, він не був убийником.

Обор. д-р І. Рогуцький: Чи подаючи лічі інформації про посла Голувка, ви аналі, що во ни потрібні В. Біласові до вбивства?

Підсуд. Буній: Ні!

Обор. д-р Рогуцький: Чомуж ви подавали В. Біласа, як він утретє сказав, що посла Голувка вб'ють?

Підс. Бунія: Мусів, бо як дисциплінований член слухав приказу.

Обор. д-р Рогуцький: Чи поліція пильнувала посла Голувка в Трускавці?

Підсуд. Буній: Ні!

Після того поставлено ще декілька питань підсуд. Бунієві, який заявив, що рішуче не складав присяги на той револьвер, яким убито пок. посла Голувка і на тому закінчили допит першого підсудного в год. 2 попол.

Підс. Буній своїми ясними відповідями зрозумів на трибунал та суддів присяглих гарне кожіння.

Ніяк не можна цього сказати про підс. Миколу Мотіку, який у своїх зізнаннях раз-у-раз плутався та попадав у хибнілі з предсідником та прокуратором.

до Дарахона до своїх батьків. Із поліцією не переривав контакту.

Тут провадник зарплати пер-
шої групи питає далі прокуратор та оборона під-
судного. У четвер із причини со-нат, свята роз-
прави не буде.

МІНІСТР БЕК У ПАРИЖІ.

ПАРИЖ, 20. 9. ПАТ. В год. 11.30 міністр закордонних справ Бек із зніжкою та телефоном кабінету й особистим секретарем приїхав до Париза.

МІНІСТР ПОЧТ І ТЕЛЕГРАФІВ У САМБОРІ.

САМБОР, 20. 9. ПАТ. Нині передполуднем приїхав до Самбора міністр почт і телеграфів Калініський із д-ром Остапівським особистим секретарем і президентом почт і телеграфів у Львові Мешором. Перенів інспекцію почт. уряду в Самборі, потім відїхав до Перемишля.

ПРЕЗИДЕНТ МІН. РАДИ В ДАНШУ.

ВАРШАВА, 20. 9. ПАТ. Із президентом ради міністрів Іле до Данціга міністр промислу та торгівлі д-р Замітський.

КОМУНІСТИ ТА ПІДПАЛ РАЙХСТАГУ.

ЛЯЙПЦИГ, 20. 9. ПАТ. У зв'язку з недалекою розправою за підпал райхстагу запитали, що комуністичні ячейки почали живу протидержавну діяльність при допомозі легітими акцій розкидають у робітничих ділянках. Президія поліції в Ляйпцигу видала відозву, яка вимагає населення енергійно співпрацювати для викриття комуністичних організацій. Замітне, що без уваги на розпорядки влади комуністична організація не ослабла. Згідно з останніми вістками появились комуністичні ячейки в осередках саксонського промислу.

НОВИНКИ

— Першорядна кравецька робітня А. Дуфанця Львів, Пасаж Миколая, Тел. 87-41. Матеріали на складі. 271

— Робітня футер Юліана Гаушевського, Львів, вул. Коперника 16. П. пов. Тел. 54-46.

— Чи можна у Львові заблукати? Поміж більше як 200 чужими крамницями з одягами у Львові є лише один-єдиний український "Те-Ка", але легко навіть знайти, бо знаходиться зараз коло Ринку при вул. Трибунальській 1 і поручає свої модні і дешеві одяги готові та на міру. 396

— З Українського Лікарського Т-ва. В суботу 23. ч. м. в год. 19. відбудеться в домі товариства при вул. Чарнецького ч. 26 відчит д-ра С. Парфанович-Волчуковий: "Вражіння з подорожі до Норвегії". 398

— Проби хору "Сурма". Львівське Співацтво Т-во "Сурма" починає свої проби в понеділок 25. вересня ч. р. Вони відбуватимуться постійно кожного понеділка та четверга в годині 19. у малій залі Музичного Т-ва Лисенка у Львові, вул. Шапкевича ч. 5. Виділ вимагає всіх членів Т-ва безумовно на проби точно являтися. При якій нагоді дозволяє собі Виділ "Сурми" заапе-

лювати цією дорогою до всіх співучих одиниць, котрі ще не стали членами нашого Товариства, щоби негайно вписалися в члени та причинилися до виконання завдань Товариства: плакування української пісні.

— В "Українській Бесіді" у Львові (Народний Дім, вул. Рутенського) в неділю 24. ч. м. в год. 6. веч. відомий лікар-оператор д-р Бурчаківський буде мати виклад на тему: "Українська Бесіда у Львові в 72-му році свого життя". Вступ вільний. Гостям раді. Після викладу дискусія.

— За шпигунство. Перед трибуналом присяжних суддів у Львові розпочався процес проти братів Йосифа і Франца Штурських, з яких один мешкав у Львові, другий в Горюку. За шпигунство в користь сусідньої держави. Розправу відложено до 2. жовтня ч. р. В Бережанах відбулася розправа проти Теодора Шеремети з Раднищини за державну зраду і шпигунство в користь сусідньої держави. Шеремету засуджено за злочин державної зради на 10 літ в'язниці, за злочин шпигунства на 6 літ в'язниці, редукуючи разом кару до 12 літ в'язниці.

— Страйк фризьських помічників. У відомому фризьському заведенні Кутковського при вул. Бляхарській застрайкували працівники, невдоволені редукацією їхніх зарплат. Заведення намагається у підняти купця Дейнеки.

— Смертний присуд у Перемишлі. Нагальний суд у Перемишлі, що розглядав справу муляра з Мостиска, Тадея Зиха, який вбив у Мостисках задля грабунку купчиху Шляфову та її 22-літню доньку, скінчився в середу рано. Зиха признано винуватим закіненого йому злочину й засуджено на смерть через повішення. Якщо президент республіки його не помилує, в четвер присуд буде виконаний.

— Касові вломи. Львівські касові вломники після деякої перерви дали знову про себе знати. Вломившись до бюро фірми "Сена" при вул. Третього Мая, розпорили одну огнетривалу касу і забрали з неї готівки 170 зол. Невдоволені тією добучею взялися до другої каси, але зблизився день і вони втікли. Тої самої ночі інші вломники розбили касу в канцелярії VI. гімназії при вул. Личаківській, але не нашли в ній грошей.

— Фальшиві 100-золотівки. До різних склепів у Станіславові заходили перед кількома днями якийсь порядно одитий чоловік і за одержані дрібні товари платив 100-золотовими банкнотами. Шойно вчором купці зміркували, що банкноти фальшиві. Тим способом стало жертвою коло 20 більших фірм. Банкноти зроблені мабуть в Німеччині. За обманцем глядає поліція.

— Майор Рильський приїждив до душогубства. Польські часописи принесли вістку, що майор Рильський, який відсидів у Дрогобичі

кару 15-літньої тюрми за вбивство жінки, звільнився в початку тюрми та склав про себе свідчення зі себе тягар, який тяжить на йому, бо убили свою жінку в Птичач. Оборонець Рильського д-р Ляндав твердить, що не пераваля та що Рильський не правився до вбивства.

— Шайку бандитів, замаскованих і озброєних, зловлено в Княжу пов. Сятині. Шайка походить із Слобідки пов. Косів і господарює спершу в Косівщині. Коли тут не почувалася безпечною, перенесла свою діяльність до Сятинщини.

— Краєва хроніка. В Берестю над Бугом арештовано 5 торговців футрами і 11 завізничих кондукторів, що викрадали футри, які вилізали транзитом з Раднищини до Німеччини. — В Коронів біля Биглошу обшукувалося 60 лавів, домагуючись крадих харчів і теплої одежі. При ліквідації бунту ранено кількох лавівців. — Міське Кредитове Т-во у Варшаві виставило на ліценцію 30 великих каміньових, положених на першорядних вулицях.

— Хотів ограбити Вавель. Поліція у Кракові вислідила, нібито бував кандидат із списку Центроліву діят. Стронініста Хлопського Будзіш, плянував влом до гробниці на Вавелі. Помісти у вломі мав йому кримінального Котарба, якого батько є ключником на Вавелі. Після ограблення дорожчанин Будзіш хотів вийти до Англії.

— Хто виграв на лотерії? 23-го та 24-го дня тягнення класової лотерії впали виграні на такі числа: 75.000 зол. на ч. 33687, 20.000 зол. на ч. 28222, 15.000 зол. на ч. 107641, 10.000 зол. на ч. 83371, 5.000 зол. на ч. 17003, 71129, 2.000 зол. на ч. 9401, 9817, 10306, 22853, 30500, 41049, 50192, 77161, 82193, 104401, 109501, 113717, 116856, 129156, 131358, 138030, 1.000 зол. на ч. 7332, 12993, 18696, 26535, 29547, 30825, 34290, 34959, 35652, 35866, 36367, 38464, 46450, 51998, 56238, 60783, 64410, 69479, 70200, 71225, 76504, 77353, 78046, 76394, 83328, 86894, 96894, 99208, 112156, 116125, 121984, 122782, 124676, 124944, 121480, 125567, 126800, 127692, 130187, 132028, 130815, 137184, 138166, 141133, 142359, 142562, 146188, 5.000 зол. на ч. 130527, 2.000 зол. на ч. 6759, 16719, 19202, 30327, 34523, 56097, 66997, 85389, 95345, 118509, 137752, 145394, 1.000 зол. на ч. 12343, 12467, 28514, 34577, 41305, 42825, 46771, 45502, 48517, 54664, 57457, 58281, 58357, 63228, 66921, 75570, 77661, 84291, 84755, 94306, 98123, 105603, 105988, 111970, 114625, 117031, 130015, 130326, 133287, 133126, 136097, 140597, 145642, 141996, 143722, 153447, 154094, 154189.

— "Національне Полісся". У малому фейлетоні під пим заголовком ("Діло" ч. 248) пропущено підпис автора Галактіона Чинки, що отримав справляємо.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.
П'ятниця, 22. IX. год. 7.30 веч. "Фра-
нциск Поктор".
Субота, 23. 9. год. 7.30 веч. "Цид".
Театр Різнородностей.
П'ятниця, 22. IX. год. 7.30 веч. "Мон
паніа мама".
Субота, 23. 9. Театр нечиний.

Кіно.

АДРИЯ: "Оскар в опері".
АПОЛЬО: "Історія грику" (ч. 1).
АТЛАНТИК: "Пісня серця".
КАСІНО: "Ніч у Каїрі" (Франц. По-
чаро).
КОПЕРНИК: "Шукаю перед зерка-
лом" і додавки.
КОЛІСЯ: "Коліс в мав міліон" і ревія
"Каміел у кратці".
МАРУСЕНЬКА: "Шукаю перед зерка-
лом" і додавки.
МІРАЖ: "Образ мистецтва" (Ва. Бу-
рієв).
МІЗІА: "Чемп".
ПАЛАС: "Антикит Аого Великості".
Власть Вурж.
ПАН: "Мумія" та ревія.
ПАСАЖ: "Велика клітка" (Анж. П. і ж.
Мік-Мік).
СТИМБЕ: "Політ" і ревія.
ХІМЕРА: "Жінка з другої руки".
УТІХА: "7 пророків, 7 днів" і ревія.

Закордонне радіо.

Четвер, 21. вересня 1933.
Братислава (279.3) 14.50 Концерт, 16.25
Фортелія; Мінно (331.4) 20.30 "Дів. Пра-
га" оп. Бетовен; Брно (341.7) 19.30 "А-
вантисна" оп. Мусоргського; Ляйпціг
(389.6) 12.00, 17.30 Концерт, 16.00 Пісень-
ки; Берлін (419) 17.50 Сучасні пісні; Біа-
города (429.7) 20.30 Оп. арії; Рим (441.2)

17.15 Соалісти, 20.15 Співа; Відець (517.2)
12.00, 13.10 Концерт, 20.00 "Одрина" оп.
Льорінга; Будапешт (550.5) 17.30 Циг.
оркестра; Харків (937.5) 8.40 Музика для
дітей, 9.00 Квартет, 10.00 Співа, 13.50, 15.00,
19.00 Концерт, 18.00 Рос. камер. музика;
Москва (1000) 17.25 "Піска п. Анго" оп.
Лекока (Сталін 424.3 м.), 17.25 "Льоген-
грія" оп. Вагнера (Поса 720 м.)

П'ятниця, 22. вересня 1933.

Братислава (279.3) 12.35 Концерт; Брес-
ла (325) 11.50 Концерт, 20.10 Вокальний
концерт; Штрасбург (345.2) 19.50 "Ромео
та Джульєтта" оп. Гунода; Ляйпціг (389.6)
20.00 "Червоні Десавер" оп. Фіндайана;
Бухарест (394.2) 20.00 "Ловці жемчугів"
оп. Бізета; Рим (441.2) 17.15 Концерт; Ві-
дець (517.2) 19.15 Концерт; Будапешт
(550.5) 12.05 Циг. оркестра; Харків (937.5)
9.00, 18.00 Соалісти, 19.00 Звуконки, 13.50
Концерт для села, 15.00 Літ.-муз. акаде-
мія, 19.00 Концерт з Української Філь-
гармонії.

Львівське радіо.

Четвер, 21. вересня 1933.

7.00—7.55 Ранішня азійка; 12.05, 12.35,
15.00, 15.15, 15.50, 16.30, 22.40 Грамофон;
15.25 Господарський комунікат; 15.35 361-
жова бржа; 16.00 Дів. дітей "Там і Аого
авто"; 17.00 Виродна дочка суфражистки;
17.15 Концерт соалісти; 14.35, 20.00
Камеральний концерт; 19.40 Добрий обід
— який по серія; 20.50 Веч. азійка; 21.00
Фейт: "Викреслити, чи не викреслити?";
22.00 Танкова музика, 22.25 Спортові
вістки.

П'ятниця, 22. вересня 1933.

7.00—7.55 Ранішня азійка; 12.05, 12.35,
14.55, 15.15, 17.15, 22.40 Грамофон; 15.25
Господарський комунікат; 15.35 361-жова
бржа; 16.00 Концерт; 17.00 "Над Рю де
ла Плата"; 17.15 Відець; 18.35 Пісні (Олі-
га Ладз. сопра); 19.20 Всечасні; 20.00
Синф. концерт; 22.00 Танкова музика;
22.25 Спортові вістки.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Банк Польський платив за акції і ге-
реду 5.75. У приватних оборотах
5.76—5.77.
Золото: долари 9.06—9.08; франки фр.
36.80—37.00; лукати 34.00; рублі 47.60; ко-
рони 38.20.
Срібло без змін.

ВАРШАВСЬКА БІРЖА.

Процентні папери.

3-проц. поз. будів. 38 і одна четверта;
4-проц. поз. інвест. сер. 110 і одна чет-
верта — 110.35; 5-проц. поз. конверс. 51
і пів; 5-проц. поз. заліз. 44—43 і три че-
тверті — 44.05; 6-проц. поз. дозброєна
48 і пів; 7-проц. поз. стабіл. 51 і пів —
51.35 — 51 і пів; 10-проц. поз. заліз. 103.

Трансакції. Продажа. Купно.

Бельгія 124.80—124.55, 125.16, 124.54;
Данія 173.70, 174.11, 173.27; Голландія
360.85, 361.75, 359.95; Лондон 27.97—28.00,
28.15, 27.85; Париж 35.00—35.01, 35.10,
34.92; Прага 26.50, 26.56, 26.44; Швайцарія
173.30, 173.73, 172.57; Італія 47.12, 47.35,
46.89; Берлін 213.60.

АКЦІЇ.

Банк Польський 51 і пів — 51

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Пригадка. Загальні річні Збори Т-ва У-
країнсько-руської Бурси ім. Митр. А. Шен-
тицького у Львові відбудуться в суботу
23. вересня год. 5. попоз. в львівській Кра-
єв. Т-ва Кред. вул. Домініканська 11.
партер. 394

Читайте "Діло"

Проби хору Т-ва "Львівський Бояк"
почнуться в п'ятницю 22. вересня в год.
19.30 в малій залі Музичного Т-ва ім. Ли-
сенка вул. Шапкевича ч. 5 і відбува-
тись кожного вівторка і п'ятниці. Зго-
лошення нових членів приймає секретаріат
перед кожним пробом. Виділ. 395

Реконекції для Духовенства заходять
під проводом оо. Василія відбудуться
у Львові в реконекції/анім домі при вул.
Дуліш-Борковських від 2. до 8. жовтня
ч. р. Перша навка в понеділок 2. жов-
тня в год. 8. вчором. Зголошуватися: Ре-
конекційний Дім уа. Дуліш-Борковських
ч. 11 або Монастир оо. Василія уа. Жон-
ківська 36

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ВУГОЛЬ: Калитяк, Балки 14. Тел. 38-94.
203 24-30

НАУКА писання на машинах відомою
методикою, переписка та поширення
писим по цінах найнижчих приймає Ю.
Ломага, Валова 11. 38 7-10

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Одинкове українське
мило до гоління

"ФАМОЗА"

Вас продається. — Жалдіте аспі.